

ΕΤΟΣ 65ον

1 Ιανουαρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 1 (3318)

ΑΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΟΣ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΚΑΙ ΑΠΕΡΙΤΜΗΤΟΣ ΚΑΡΔΙΑ

‘Ο ἀπόστολος Παῦλος, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀπευθυνόμενος πρός τούς Κο-
λοσσαῖς, στή σημερινή ἀποστολική περικοπή, κρούει τόν κώδωνα τοῦ κινδύ-
νου, ἐπειδὴ θέλει νά τούς καταστήσει προσεκτικούς ἀπέναντι στόν κίνδυνο τῶν
αἱρέσεων τῆς ἐποχῆς τους. Τίς ἀποκαλεῖ «φιλοσοφία» καί «κενή ἀπάτη».

Κενές φιλοσοφίες

‘Ακριβῶς ως ἀπατηλές φιλοσοφίες πιλανοῦν τόν πιστό καί μετά αὐτός, δη-
λητηριασμένος πνευματικά, πολύ δύσκολα συνέρχεται. Γιά νά κατανοήσουμε
πόσο δύσκολα παγιδεύεται ὁ ἄνθρωπος στήν αἵρεση, δανειζόμαστε τή γνώμη
τοῦ γέροντος Ἰωσήφ τοῦ Σπηλαιώτη, ὁ ὅποιος στίς ἐπιστολές του (36^η ἐπιστ.)
παρομοίασε τήν πλάνη σάν τό γηλικό νερό μιᾶς πηγῆς κοντά στή Θάλασσα,
πού, ἀν σπικωθεῖ κύμα, ἀνακατεύεται μέ τό ἀλμυρό νερό, καί μετά πῶς νά ξε-
χωρίσουν, ὅσο «ἔξυπνος» καί νά εἶναι κανείς; Τόσο περίπλοκη καί σοβαρή
εἶναι ἡ ζημιά στόν ἀνθρώπινο νοῦ, ὅταν πιλανθεῖ. Θά μποροῦσε νά παρομοια-
στει μέ καλπάζουσα πνευματική λευχαιμία!

‘Ακριβῶς ποιοπόν, ἐπειδὴ ὁ Ἀπόστολος, ὁ ὅποιος δέν εἶχε ποτέ ἐπισκεφθεῖ
τίς Κολοσσαίς, γνωρίζει ἀπό τόν μεταστραφέντα στή χριστιανική πίστη ἐντόπιο
Ἐπαφρᾶ, ιδρυτή τῆς Ἐκκλησίας τῶν Κολοσσῶν καί ἐκεῖ διδάσκαλο τοῦ Εὐαγ-
γελίου, τί συμβαίνει στήν περιοχή αὐτή καί γενικότερα στήν ύπόλοιπη Φρυγία
μέ τούς ψευδοδιδασκάλους καί τίς προσπάθειές τους νά παρασύρουν τούς χρι-

ΤΟ ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 2017

ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΜΕΣΤΟ ΘΕΙΑΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΡΠΩΝ
ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΝΑ ΧΑΡΙΖΕΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΠΛΟΥΣΙΟ ΤΟΝ ΦΩΤΙΣΜΟ ΤΟΥ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Κολ. β' 8-12)

Ἐνώσον μὲ τὸν Χριστὸ καὶ προφύλαξην ἀπὸ τὴν ψευδῆ σοφία

Ἄδελφοί, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστὸν ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς, καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὃς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, ἐν ᾧ καὶ περιετήμητη περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἄμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

στιανούς, κυρίως σέ ἐνα εἶδος ἀγγελοθρησκείας καὶ ὑπερασκητικῶν ἀγώνων, γιά τοῦτο καί τονίζει τὸν ἀπατηλό καὶ ἀνθρώπινο χαρακτήρα αἰτῶν τῶν διδασκαλιῶν. Ἀντιπαραβάλλει σέ αὐτές τὸν ἴδιο τὸν Χριστό, μέσα στόν ὅποιο κατοικεῖ σωματικῶς ὅπη ἡ θεότητα, ἀλλά καὶ μέσα στόν Ὁποῖο, ἀλλοῦ ὁ ἕδιος ὁ Ἀπόστολος, λέει ὅτι «ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν» (Πράξ. 17,28). Μία λοιπόν εἶναι ἡ Ἀλήθεια, δηλαδή ὁ ἕδιος ὁ Χριστός, πού βρίσκεται πάνω ἀπό κάθε ἐξουσία καὶ ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων.

Πεπληρωμένοι Χριστοῦ

Σύμφωνα μέ τίνι ὁμοιογίᾳ τοῦ ἀποστόλου Παύλου στόν Ἀρειο Πάγο τῶν Ἀθηνῶν, πού μόλις πρό ὀλίγου ἀναφέρθηκε, οἱ χριστιανοί ζοῦμε ἡ ὄφείλουμε νά ζοῦμε μέσα στόν Χριστό. Πλημμυρισμένοι ἀπό τή κάρο τῆς παρουσίας του, νά κατανοοῦμε τά ὄσα συμβαίνουν μέσα μας, ἀλλά καὶ ἔξω ἀπό ἡμᾶς, μέσα ἀπό τὸν Χριστό. Ἀπλανής ὁ νοῦς μας νά βλέπει καὶ νά ἀκούει ἐν Χριστῷ. Ὁ Χριστός, δηλαδή, εἶναι μέσα μας καὶ ἐμεῖς εἴμαστε μέσα του. Ἐκεῖνος «εἶναι» καὶ ἐμεῖς «ὑπ-άρχουμε», βρισκόμαστε ύπο τήν ἀρκή του.

Αὐτός εἶναι ὁ παράδοξος «ἀνάποδος» ἀνθρωπισμός τῶν Πατέρων. Δέν πηγαίνουμε ἀπό τὸν ἀνθρωπο στόν Θεό, ἀλλά ὅντες μέσα στόν Θεό, διά τοῦ Θεοῦ, κατανοοῦμε τὸν πλησίον μας. Μόνον ἔτσι κατανοεῖται σωστά ὁ διπλανός μας, διότι τότε δέν ζοῦμε ἐμεῖς, ἀλλά ζεῖ ὁ Χριστός μέσα μας, μιά παύλεια ἐμπειρία δηλαδή. Τότε ἐλευθέρως ἐπιτρέπουμε στόν Κύριο μας νά εἰσέρχεται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν στήν καρδιά μας καὶ νά χρησιμοποιεῖ τήν ψυχή, τὸν νοῦ καὶ τό σῶμα μας πρός ὅφελος τοῦ πλησίον καὶ πρός δόξαν Θεοῦ.

Αὐτό ὅμως εἶναι τό ἀποτέλεσμα μιᾶς μακρᾶς, ἐπώδυνης, ἀλλά καὶ εὔηλογημένης πορείας τοῦ πιστοῦ μέσα στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ἡ Ἑκκλησία του. Ἐντασσόμαστε μέσα σ' αὐτό τό Σῶμα μέ τό Βάπτισμά μας καὶ πλαμβάνουμε καὶ τά χαρίσματα τοῦ Ἀγίου Πνεύματος μέ τό ιερό Χρίσμα. Ἔτσι γινόμαστε «φύτευμα» πού χρειάζεται προστασία καὶ «πότισμα» γιά νά καρποφορήσει.

Μετάφραση της Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί μήπως σᾶς παρασύρῃ κανείς μέ τίν φιλοσοφίαν καί μέ κούφια ἀπατηλά πράγματα, κατά τίν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατά τά στοιχεῖα τοῦ κόσμου καί ὅχι κατά Χριστόν, διότι εἰς αὐτὸν κατοικεῖ ὁλόκληρον τό πλήρωμα τῆς Θεότητος ἐν σωματικῇ μορφῇ. Καί ἐν αὐτῷ εἴσθε πλήρεις· αὐτός εἶναι ἡ Κεφαλὴ κάθε ἀρχῆς καί ἔξουσίας. Ἐν αὐτῷ ἐπίσης ἔχετε περιτυμῆνον, δχι μέ περιτομήν καμωμένην μέ χέρια ἀνθρώπου, ἀλλά διά τῆς ἀποβολῆς τοῦ σαρκίνου σώματος, δηλαδή μέ τίν περιτομήν τοῦ Χριστοῦ, καί ἐνταφιασθήκατε μαζί του κατά τό βάπτισμα, κατά τό ὄποιον καί ἀναστηθήκατε μαζί του διά τῆς πίστεως εἰς τίν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὄποιος τόν ἀνέστησε ἀπό τούς νεκρούς.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Αρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἄμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Μᾶς προστατεύει τό εὔκρατο κλίμα τῆς Ἑκκλησίας καί ἀρδεύει τό χωράφι τῆς καρδιᾶς μας ἡ θεία Κοινωνία. Ἔτσι τό ἀναγεννημένο μέ ύδωρ καί Πνεῦμα παιδί τοῦ Θεοῦ παίρνει διαζύγιο ἀπό τήν ἀμαρτία καί ἐμβολιάζεται στόν Χριστό.

Ἀχειροποίητος περιτομή

Στά χρόνια τοῦ Νόμου, ἡ περιτομή γινόταν μέ μαχαίρι καί ἀνθρώπινο χέρι. Ἀποτελοῦσε σημεῖο τῆς Διαθήκης μεταξύ τοῦ Θεοῦ καί τῶν Ἰσραηλίτων. Παρῆλθε ἡ σκιά τοῦ Νόμου ὅμως ὅταν ἥλθε ἡ Χάρη. Μέσα στή Χάρη, ἡ περιτομή ἀποκτᾶ χαρακτήρα βαθιά πνευματικό καί μυστικό. Συνάπτεται μυστική σχέση μέ τόν Νυμφίο στά βάθη τῆς καρδιᾶς τοῦ ἀνθρώπου καί ὁ πιστός, συνταφείς διά τοῦ βαπτίσματος μέ τόν Χριστό, γεννιέται γιά δεύτερη φορά, μετά τή φυσική του γέννηση, ἀπό τήν πνευματική μήτρα τῆς Ἑκκλησίας, πού συμβολίζεται ἀπό τήν κοιλυμβήθρα, καί «ἀποκόπτεται» ἀπό τήν ἀμαρτία. Συνανίσταται, ἀκολούθως, μέ τόν Χριστό μέσα στό Φῶς του καί ζῇ μέσα στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Δέν χρειάζεται πλέον ἡ φυσική περιτομή ὡς ὑποχρεωτικός τύπος, ἐφόσον τό Βάπτισμα ὡς γεγονός πῆρε τή θέση τοῦ τύπου καί ἀνέδειξε καί τήν ούσία τοῦ τύπου.

“Αν ὁ παλαιός τύπος προτύπωνε τό Βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ, μέ τήν ἔλευσή του, τή βάπτισή του καί τή δική μας βάπτιση διά τῆς ὄποιας νικᾶμε τόν θάνατο, ὁ τύπος καταργήθηκε.” Εἶτα, τό ἐπίθετο «ἀχειροποίητος» θυμίζει τό Βάπτισμα καί τό ούσιαστικό «περιτομή» θυμίζει τόν τύπο, τόν ὄποιο τήρησε ὁ Χριστός συμπληρώνοντας καί ὅχι καταργώντας τόν Νόμο, στόν ὄποιο τύπο ὡστόσο δέν ὑποχρεωνόμαστε πλέον οι χριστιανοί, ἔχοντας λάβει τή χάρη τοῦ ἀγίου Βαπτίσματος.

Στήν εἰκόνα τῆς Περιτομῆς τοῦ Χριστοῦ, κάποιες φορές εἰκονίζεται καί ὁ σύμφερα ἐορταζόμενος Μέγας Βασίλειος. Νά τόν ίκετεύσουμε ἐκ βαθέων, νά εύπο-

**ΚΥΠΡΙΑΚΗ 1 Ιανουαρίου 2017: Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΉΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ**

Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου († 379).
Τ'Ηχος: γ' – Ἐωθινόν: ΣΤ' – Ἀπόστ.: Κολ. β' 8-12 – Εύαγγέλιον: Λουκ. β' 20-21, 40-52.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗ: 8 Ιανουαρίου, Μετά τά Φῶτα.

Ἀπόστολος: Ἐφεσ. δ' 7-13 – Εύαγγέλιον: Ματθ. δ' 12-17.

γίνει τή νέα χρονιά, ώς «ούρανοφάντωρ» ἐκεῖνος καὶ νά πρεσβεύει στόν Χριστό μας, ὅστε νά ἀποδειχθοῦμε καὶ ἐμεῖς ἀχειροποίητες εἰκόνες τῆς χάριτος, θάμποντες ὅπως ἐκεῖνος, μέσα ἀπό τήν πίστη μας στόν Χριστό, ἀληθά καὶ μέσα ἀπό τά ἔργα μας πού θά ἀποδεικνύουν αὐτήν ἀκριβῶς τήν πίστη.

΄Αρχιμ. Έ. Τ.

ΣΤΟ 65ο ΕΤΟΣ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»

΄Η «Φωνή Κυρίου» μέ χαρά ἀναγγέλλει τήν εἰσοδό της στό 65ο ἔτος ἑκδόσεώς της, μέ τό παρόν φύλλο. Ἐπί τόσα χρόνια, κάθε Κυριακή, σέ χιλιάδες ναούς, μονές, νοσοκομεῖα, στρατιωτικές μονάδες καὶ φυλακές διανέμεται στούς χριστιανούς μας, μεταφέροντας τόν λόγο τοῦ Κυρίου μας, λόγο ἀλήθειας καὶ ζωῆς, ἐνῷ ἀποστέλλεται καὶ σέ 20 χῶρες τοῦ ἑξατερικοῦ γιά τούς ἀπόδημους “Ἐλληνες”.

Καταξιωμένοι κληρικοί (ἐπίσκοποι, ἀρχιμανδρίτες καὶ ἱερεῖς) ύπηρξαν οι συντάκτες τοῦ γραπτοῦ κηρύγματος, τό δέ περιεχόμενο τοῦ φυλλαδίου σκοπεύει στόν καταρτισμό τῶν ἀναγνωστῶν της σέ θέματα ὄρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς. Κατά τήν περίοδο αὐτή ἡ «Φωνή Κυρίου» ἔμεινε σταθερά προσπλωμένη στόν ἀρχικό της στόχο: Νά είναι ἔνα εύσύνοπτο ἐποικοδομητικό φυλάδιο γιά τήν ἐν Χριστῷ ζωήν.

Δοξάζουμε τόν φιλάνθρωπο Κύριο μας, διόπι μέ τίς πρεσβεῖες τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῶν Ἅγιων Του ἀξιώνει τήν Ἀποστολική Διακονία νά ἐπιτελεῖ αὐτή τήν προσφορά ἐπί 65 πῦν ξρόνια. Καί εύχαριστοῦμε θερμά τούς συνεργούς μας στό διακόνημα τοῦτο καὶ ὑποσχόμαστε νά συνεχίσουμε, μέ τή χάρη τῆς Ἅγιας Τριάδος, τήν προσπάθειά μας.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κάρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ι. Ναό Ἅγιας Εἰρήνης (όδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, στήν ὅποια περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὅμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖς φύλλο ὄρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλλάδος». Ιασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἅγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Υπό τῶν ἵερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

΄Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr